

Manželé Kodetovi

18.5.2026 - | Městská část Praha 12

Život na Točné není z mnoha hledisek příliš pohodlný - je to daleko do Prahy, chybí zde snad všechny služby, v zimě je tu hrozný vzduch, neboť mnozí stále ještě topí uhlím, o víkendech nad hlavou drnčí letadla, ale ... je tu příroda.

"Na jaře, když vysvitne slunce a je dobrá nálada, je tu krásně!" říká český herec Jiří Kodet, který si toto místo vybral pro život se svou ženou a dvěma dětmi právě kvůli hezkému prostředí. *"Když jsme se poprvé, asi před sedmnácti lety, přijeli podívat na domek, o jehož koupi jsme uvažovali, hned, jak jsme ho uviděli, řekl táta: °To je přesně to, co potřebujeme,"* vzpomíná Barbara Kodetová na první návštěvu Točné.

Kdybyste chtěli najít dům, o kterém je řeč, poznáte ho celkem snadno podle krásně udržované zahrady se spoustou okrasných stromů. Zahrádkaření je velkým koníčkem Jiřího Kodeta a je jistě i velmi účinnou relaxací po psychicky náročné herecké práci. Ano, možná to není nezaspěčeným pohledem zřejmé, ale herectví je určitě práce přetěžká, úmorná, a snad dokáže být i velmi krutá. Odměn v podobě krásných, tzv. životních rolí, nebývá v životě herce mnoho.

Mladý Jiří Kodet si vlastně dlouho myslel, že se ani hercem stát nechce. Poté, co nuceně opustil gymnázium, se dokonce vyučil žokejem, ale osud ho asi přece jen nemohl dovést jinam, než právě na divadelní jeviště. Vždyť předci i potomci tohoto rodu, jako by byli prokleti múzou divadla a umění vůbec. Nelze nezpomenout herce, dramatika a spoluzakladatele Národního divadla J. J. Kollára, legendárního V. Budila, Jiřího Steimara, hercovu matku Jiřinu Steimarovou, děda sochaře Emanuela Kodeta, otce sochaře Jana Kodeta a bratra malíře Kristiána Kodeta. Tak se i v samotném Jiřím snoubí nadání herecké s výtvarným. Nejenže si velmi cení výtvarné pozůstalosti svých předků, ale také sám rád občas kreslí.

Jak se Jiří Kodet se svou rodinou ocitl právě na Točné? Byla to vlastně jen náhoda. Narodil se v porodnici v Londýnské a začal život plný změn, alespoň co se místa pobytu týče. Žil v Černošicích, na Vinohradech, na Újezdě, v Podolí, na Smíchově, v Pardubicích, v Ostravě, také v Činoherním klubu, kde zároveň prožil svá nejšťastnější léta herecká. A konečně se v roce 1968 se svou ženou Soňou odstěhoval na chatu jejích rodičů do Těptína. Tak trochu tenkrát utekli do přírody, kde byl klid a byli zde alespoň částečně izolováni od politického dění v Praze

Jiří Kodet odtud jezdil do divadla a na zájezdy, ve volných chvílích upravoval chatu ke stálému bydlení. Jeho žena se zatím ve spartánských podmínkách starala o domácnost a děti. V roce 1970 se narodila dcera Barbara a o pět let později syn Jan. Bára moc ráda vzpomíná, jak chodila denně do školy několik kilometrů lesem a hrdě se hlásí k tomu, že je a zůstane venkovským dítětem. Později, když z praktických důvodů rodina potřebovala přesídlit blíže k hlavnímu městu, byla pro ně Točná přijatelným kompromisem.

Jsou zde rádi, ale kdo z nás nemá svůj malý sen... Pro Jiřího Kodeta - a také pro jeho dceru - je to velký statek, před kterým by se proháněli koně. Krásná, možná však v souvislosti s jejich další společnou láskou - divadlem - těžko uskutečnitelná představa. Snad je sen nejkrásnější, zůstane-li snem, vždyť ten skutečný život Jiřího Kodeta a jeho rodiny určitě stojí za to žít.

A co v dnešní určitě nelehké, ale bezesporu nadějně době vzkazuje český herec obyvatelům Prahy 12

a asi nejen jim? Stručně, ale výmluvně: "Trpělivost a toleranci."

Jiří Kodet se narodil 6.prosince 1937 a zemřel 24. června 2005 v 67 letech ve svém domě na Točné.

https://www.praha12.cz/vismo/dokumenty2.asp?id=3335&id_org=80112